

Marijy teje Knežny, po naturskim Waschnju, runje fajz ja a ty, narodžil, jeno stym Wumijenjenjom, so je šo bes čłowskeho Symenja wot ſwjateho Ducha podjal, a neje ton Jyd teho ſchłodneho Ćzerta horjewsat, ale ma zylje cziste a newinowate Ćjelo a Krej. Wumijenimy to jeniczke, so je nasche Ćjelo necziste a rjeschine, da je won Ćlowek, fajz ja a ty, kiz je dyrbijat ijsz, picz, spacz, wotzuečic, fajz drusy Ćlowekojo vo ſwojej Naturi czinic dyrbia, jako ſwjaty Pawol praji: Won je nam a k a n y na Waschnju jako Ćlowek, so ſchtuz je jeho ſlyſchat aby widžil, ton je rez dyrbijat: To je wopravdži wjerny Ćlowek a žane Scherenje, pschetož won ma ſchitke Waschnje a Skutki tuteho čłowskeho Ziwenja na ſebi.

Laj, to je jene rjane nebeske Prjedowanje teho Jandžela, we fotrymž won nam lute Weželje a Troſcht wot tuteho Naroda pschipoweda, a zyl ion rad poſbjenyč a wulki czinic a nam tu newureknenu wulku Ćjeſz, totraz ſo nam psches tuton Narod doſtala je, derje do Wutroby ſapiſac, a nas ſmolom hordych feznic we Wjeri a wutrobnym Troſchezi. Pschi fotrymž pak tola prawa ſoboka Bonižnosz bycz dyrbi; dyž my naſchu Zaſoſz a Nuſu poſnajemy a tu nedogruntowanu wulku Nadu a Luboſz Božu, pschećiwo nam nedostojnym, kiz my teho Ćzerta hegen bjechmy, wopomnimy. Pschetož won ſchaf ze ſtym tak wele praſic: O budžeze jeno weželi a stroſchtui, lubi Ćlowekojo, wy macze ſara woſzki kraſny Schaz, a je ſo wam psches Wjeru wulka Ćjeſz a Kraſnosz doſtala, powſchitkej Hanibi a Smjechu, fotruž wam ton Ćzert wopokasal je. Pschetož wy ſze jeneho Ćloweka doczakali, fotruž je wasche Ćjelo a

Krej, a je tola wjeczny Boh, ton ſknes ton Majestetiski woſche ſchitkich Jandželow a Stworenjow, wy ſze ſa tu Zaſoſz a wutrobnu Styſknosz, fotruž wam ton Ćzert wopokasal je, bohaczje a woſozy wofſcheweni, a ſze na tajkim neſchwarnym Duchu psches tajki woſski Skutki ſara wečeni, a bole czeſzeni, dyžli won was predy je haniež, a kni-čiomu czinic mol; haj bole poſbjeneni, dyžli my Jandželjo ſmij.

Teho wy ſo ſchaf ſdobnje dyrbicze troſchtowac, a ladaſcze jeno, ſo byſcheze ſo vo tym ſWutrobu horjebrali a ſweželili, haj wy ſo taf woſozy a wulzy ſweželicz nemožecze, ton Schaz a ta Ursacha teje Weželoszje je wele woſcha a wečza, taf ſo ſchitko na Šemi, ſchtož wy Ćlowekojo wulke menuſcze, niczo neje, taf ſo jeno rjeka, a ja jo ſam hinak menowac newjem, hacž jene wulke Weželje: Pschetož wona dyrbi jena bes Konza wjeczna, newumjerna Weželosz bycz, fotraž ſchitku Woſkoſosz, Wulkoſz a ſchitko czasne a ſachodne pschewazi, a nemože woſche, fibali ſtym Štlowom (wulka) menowana bycz.

II. Njetk dyrbeli my ſchaf tež wulkyč temu Prjedowanju wjerič a jo na-kožic. Pschetož tudy ſlyſchimy jeneho kraſneho Prjedarja, ton ſroſemi tute woſoke wulke Skutki Bože prawje a može ſara derje wot nich ryczeč, pschetož won derje wje, fajku wulku Schfodu ton Ćzert načzinil je, ale won lada a poſnaje ſtym, ſo ſmij my ſhudži Ćlowekojo psches teho Džieszja Narod woſoko a daloko psches jandželsku Naturu čeſzeni.

Ton Ćzert ma po ſwojej ſtworenej Naturi tež jandželske Byčje. Alle won je wot ſwojeſe prijenscheje Kraſnoszje wotranyl psches Hordosz a Neſcheczelſtwo pschećiwo Bohu, a neje (fajz ton Javoschtot Judasch we ſwojim Lijzi praji) ſwoje Mjeſto